

REGISTER BELASTINGADVISEURS (RB)

Raad van Beroep

Uitspraak

Zaaknummer B509-2015

Belastingdienst/kantoor XX, rechtsgeldig vertegenwoordigd door A, contactambtenaar AWR, te XX klager, thans verweerder

contra

De heer B. te Y, beklaagde, thans appellant.

Loop van het geding

- 1.1. De Raad van Tucht heeft 6 juli 2016, met klachtnummer 509-2015, uitspraak gedaan op de bij klaagschrift van 14 september 2015 door verweerder ingediende klacht.
- 1.2. Appellant heeft 1 september 2016 per emailbericht beroep ingesteld. Hij heeft dit beroep aangevuld bij geschrift van 28 september 2016 met 8 producties.
- 1.3. Verweerder heeft ingediend een verweerschrift, gedagtekend 4 november 2016, met 5 bijlagen.
- 1.4. Appellant heeft gereageerd bij conclusie van repliek van 15 december 2016 met 6 bijlagen, waarvan enkele per email zijn toegezonden.
- 1.5. Verweerder heeft een conclusie van dupliek ingediend, gedagtekend 31 januari 2017, met 1 bijlage.
- 1.6. De mondelinge behandeling van het beroep heeft plaats gehad te Culemborg op 21 maart 2017 aanvang 10.30 uur.
- 1.7. Verweerder, vergezeld van I en C, is verschenen. Appellant is niet verschenen. Bij brief van 6 februari 2017, welke blijkens informatie van PostNL 7 februari 2017 op het door appellant opgegeven adres in ontvangst is genomen, is appellant gewezen op de brief van 20 december 2016 inhoudende onder meer de oproep voor de zitting van 21 maart 2017 te 10.30 uur.
- 1.8. Van het verhandelde ter zitting is geen proces-verbaal gemaakt.

Feiten

2. De Raad van Beroep neemt in dezen als vaststaande feiten en omstandigheden in aanmerking hetgeen over en weer is gesteld in de stukken en niet dan wel onvoldoende is weersproken alsmede hetgeen, op zich aannemelijk, door verweerder op de zitting van de Raad van Beroep naar voren is gebracht.
 - 2.1. Appellant, belastingadviseur in de vorm van een eenmanszaak, genaamd J, is aangesloten bij Register Belastingadviseurs.

Hij heeft in die hoedanigheid in onder meer de jaren 2012 en 2013 werkzaamheden verricht voor verschillende vennootschappen van mevrouw D, met wie hij in de jaren 2005 tot en met 2014 een affectieve relatie onderhoudt. Omstreeks augustus 2013 heeft hij van haar overgenomen de aandelen van een van deze vennootschappen, G, en de naam gewijzigd in E.

2.2. Tijdens een door de Belastingdienst ingesteld onderzoek is geconstateerd dat door appellant uitgeschreven facturen niet zijn begrepen in diens aangiften voor de inkomstenbelasting - het betreft niet aangegeven inkomen over 2012 en 2013 van achtereenvolgens € 50.788 en € 127.891 - noch in de aangiften voor de omzetbelasting - in 2013 betreft het € 21.794 -. Over het tweede halfjaar van 2014 is aangifte omzetbelasting ingediend leidend tot een teruggaaf van € 21.192 in verband met door appellant uitgeschreven creditnota's ten behoeve van de vennootschappen van genoemde partner. De onderliggende prestaties zijn door appellant in de jaren 2010 tot en met 2013 verricht en volledig betaald door storting op diens bankrekening. Tijdens een gesprek met de boete- en fraudecoördinator van de Belastingdienst – nadat de cautie is gegeven - geeft appellant aan dat hij niet in staat is de fiscale claim te betalen en dat dat de aanleiding is voor de creditnota's.

2.3. Door appellant wordt in 2012 en 2013 in de aangiften voor de omzetbelasting van E € 39.150 aan voorbelasting in aftrek is gebracht ter zake van gefactureerde prestaties zonder dat omzetbelasting is berekend. Deze prestaties vallen onder de zogenoemde verleggingsregeling voor de omzetbelasting. De aldus door E verschuldigd geworden omzetbelasting wordt niet in de aangiften verwerkt. In de aangifte over mei 2014 van E wordt € 28.600 aan omzetbelasting teruggevraagd in verband met de bedoelde creditnota's voor de werkzaamheden van de eenmanszaak van appellant.

Geschil, standpunten en conclusies van partijen

3.1. Voor de Raad van Beroep is in geschil het antwoord op de vraag of de Raad van Tucht terecht heeft beslist dat de klacht gegrond is en dat "Het lidmaatschap van [appellant] van de vereniging Register Belastingadviseurs te Culemborg wordt geroeyeerd met in achtneming van artikel 6-4b van de Statuten van RB", welke vraag appelland negatief en verweerder positief beantwoordt.

3.2. Appellant stelt in zijn beroepschrift onder het aanvullen en inkleuren van de door de Raad van Tucht gereleveerde feiten en omstandigheden – samengevat weergegeven - dat verweerder onzorgvuldig handelt door informatie in aanmerking te nemen die van hem is verkregen terwijl hij ingevolge een alcoholverslaving, een ziekte, in dronken toestand verkeerde. Voorts stelt hij dat zijn voormalig partner van hem administratieve bescheiden, brieven, stukken en apparatuur heeft ontvreemd en gegevens heeft gemanipuleerd. Hij schetst de achtergrond van de overdracht van de vennootschap, thans genaamd E. Hij verklaart dat de facturen zijn gecrediteerd, aangezien hij geen geld heeft om deze door tussenkomst van een advocaat te innen, en aangezien de op zijn bankrekening gestorte bedragen zijn terugbetaald. Tot slot verzoekt hij de Raad van Beroep de zaak tegen hem aan te houden. De zaak is op het punt van de kwalificatie van de betalingen onder de fiscale rechter. Deze zou kunnen beslissen dat met betrekking tot de voor de vennootschappen van de voormalig partner verrichte werkzaamheden sprake is van een loondienstverhouding, zodat de betalingen fiscaal een andere kwalificatie krijgen en niet kan worden gesteld dat onjuiste aangiften zijn gedaan.

3.3. Verweerder brengt naar voren – verkort weergegeven – dat appellant in beroep een aantal nieuwe punten naar voren brengt. Zo stelt hij dat ook sprake is van “een PTSS stoornis”. Nieuw is ook dat brieven bestaan en zijn ontvreemd door mevrouw D, waarin appellant aangeeft het niet met de aangiften voor de heffing van omzetbelasting eens te zijn. Opvallend acht hij de tegengestelde verklaringen van appellant op diverse terreinen. Gewezen wordt op een bijgevoegde gerechtelijke uitspraak die de stelling van appellant inzake de loondienstverhouding op geen enkele wijze ondersteunt en die inmiddels, na een niet ontvankelijk hoger beroep, in rechte vaststaat. De door de Belastingdienst aangebrachte fiscale correcties zijn gebaseerd op de tijdens het onderzoek aanwezige stukken. De door appellant in deze fase afgelegde verklaringen zijn niet of van ondergeschikt belang. De stelling van appellant dat de administratie is gemanipuleerd is eveneens nieuw. Voor een beroep op afwezigheid van alle schuld is in deze zaak geen plaats. Appellant wist op het moment van het thans voorliggende handelen heel wel wat hij deed.

3.4. Voor de onderbouwing van de standpunten van partijen verwijst de Raad van Beroep naar de gedingstukken.

3.5. Appellant concludeert tot vernietiging van de uitspraak van de Raad van Tucht en tot ongegrondverklaring van de klacht. Verweerder concludeert dat het beroep ongegrond is.

De Raad van Tucht

4. De Raad van Tucht heeft overwogen:

“7.1 De Raad overweegt voor zover relevant in het kader van de beoordeling van de klacht aan de hand van de schriftelijke stukken en aan de hand van het verhandelde tijdens de mondelinge behandeling als volgt.

7.2 De Raad zal eerst ingaan op de klacht voor zover deze betrekking heeft op het handelen van de beklaagde binnen zijn eigen eenmanszaak.

De Raad stelt vast dat beklaagde niet ontkent of betwist dat hij door hem verzonden nota's niet in zijn aangiftes heeft betrokken. De Raad stelt vast dat beklaagde evenmin verweer voert ten aanzien van de bedragen die de Belastingdienst als correcties noteert in het controlerapport.

De Raad stelt vast dat het aan de Belastingdienst verzwijgen van inkomsten/het niet opnemen van (zeer substantiële) bedragen in de aangifte inkomstenbelasting door een belastingconsulent/adviseur, die ter zake deskundig behoort te zijn, niet anders kan worden geduid dan dat dit verzwijgen opzettelijk plaatsvond dan wel dat de verzwijging in elk geval kan worden geduid als zeer grove nalatigheid.

Reeds op grond hiervan blijkt naar het oordeel van de Raad dat beklaagde zich niet heeft gedragen zoals van een eerlijk, zorgvuldig en behoorlijk handelend belastingadviseur mag worden verwacht.

Beklaagde verweert zich met de stelling dat geen correctie dient plaats te vinden van de door hem opgegeven inkomsten omdat beklaagde in het kader van zijn werkzaamheden voor de ondernemingen van mevrouw D moet worden geacht in loondienst te zijn geweest. Beklaagde voegt hieraan toe dat de Belastingdienst derhalve geen schade lijdt.

De Raad kan beklaagde in dit verweer niet volgen. Uit de aan de Raad ten dienste staande documenten kan niet anders worden afgeleid dan dat beklaagde als zelfstandig (belasting) adviseur werkzaam was.

Vast staat dat beklaagde voor zijn verrichte werkzaamheden facturen heeft verzonden. Uit het verzenden van facturen kan niet anders worden afgeleid dan dat beklaagde ten tijde van het verzenden van de facturen zelf van mening was dat er geen sprake was van enig dienstverband.

Beklaagde heeft aangifte gedaan bij de politie van de inbraak in zijn kantoor. Beklaagde heeft een kopie van de aangifte in het geding gebracht; de aangifte is opgesteld op 15 mei 2014. Beklaagde heeft aan de politie verklaard: "ik was dus zelfstandig ondernemer die niet in loondienst is."

De Raad acht de ommezwaai van beklaagde met betrekking tot de kwalificatie van zijn relatie tot zijn opdrachtgever onbegrijpelijk en in strijd met de wijze waarop een belastingadviseur behoort te handelen. De ommezwaai is kennelijk ingegeven door de onmogelijkheid van beklaagde de navordering inkomstenbelasting daadwerkelijk ook te betalen.

De Raad acht het zeer kwalijk dat een belastingadviseur creditnota's opstelt louter om aan betalingsverplichtingen jegens de Belastingdienst te ontkomen. De Raad acht het zeer kwalijk dat een belastingadviseur de in de creditnota's opgenomen omzetbelasting als voordruk bij de Belastingdienst terugvraagt terwijl de omzetbelasting over de eerder verzonden debet nota's bewust niet is afgedragen.

Beklaagde erkent in zijn verweer dat de belastingaangiftes die hij begin 2014 heeft gedaan onjuist zijn maar verweert zich met de stelling dat hij toen was opgenomen en in de war was. De Raad passeert dit verweer nu beklaagde deze stelling niet nader heeft onderbouwd met bewijsstukken. Het had op de weg van beklaagde gelegen met bewijsstukken te komen waaruit had kunnen blijken dat hij voor zijn handelen mogelijk niet verantwoordelijk kon worden gehouden.

De Raad stelt vast dat beklaagde niet ontkent of betwist dat er verschillende versies van dezelfde creditering in omloop zijn gebracht en hij ontkent en betwist evenmin dat de nummering van de facturen niet correct is. De Raad acht het handelen van beklaagde zeer kwalijk.

Beklaagde stelt bij dupliek dat hij tijdens zijn bezoek aan de Belastingdienst te X aldaar in besonken toestand aanwezig was. Beklaagde is van mening dat het zorgvuldigheidbeginsel met zich meebrengt dat de Belastingdienst hem toen niet had mogen horen. De Raad kan beklaagde in deze niet volgen. Het gaat niet aan dat beklaagde de verantwoordelijkheid voor en de gevolgen van zijn dronkenschap afwentelt op een ander. Beklaagde is en blijft volledig verantwoordelijk voor zijn eigen handelen. Een behoorlijk handelend belastingadviseur dient te voorkomen dat hij in het kader van zijn werkzaamheden in besonken toestand komt te verkeren.

7.3 Ten aanzien van E

Het meest verstrekkende verweer van beklaagde is dat hij de administratie niet heeft gevoerd en dat hij de aangiftes omzetbelasting voor E niet heeft gedaan, de aangiftes zouden zijn gedaan door mevrouw D.

Uit de door de Belastingdienst opgestelde en in het geding gebrachte controle rapporten blijkt dat de Belastingdienst zich op het standpunt stelt dat beklaagde wel degelijk de administratie voerde voor de vennootschappen van mevrouw D, waaronder E en dat beklaagde de aangiftes heeft gedaan.

Desgevraagd heeft klager tijdens de mondelinge behandeling verklaard dat de betreffende ambtenaar de controle rapporten eerst in concept aan beklaagde heeft toegezonden.

Beklaagde had de gelegenheid op de inhoud te reageren. Beklaagde heeft ten aanzien van de vaststelling dat hij in de periode dat mevrouw D aandeelhouder was van E de administratie van E heeft gedaan en de aangiftes heeft verzorgd niet gereageerd.

Klager verklaart bij repliek dat beklaagde tijdens het gesprek op 5 december 2015 zelf heeft verklaard dat hij de aangiftes verzorgde. Beklaagde verweert zich met de mededeling dat hij door de Belastingdienst op zijn zwijgrecht gewezen had moeten worden en dat dit niet is gebeurd. Beklaagde vermeldt de aanwezigheid van een buitengewoon opsporingsambtenaar bij het gesprek.

Bij de mondelinge behandeling is verschenen de heer C, buitengewoon opsporingsambtenaar, die desgevraagd heeft verklaard dat hij degene was die aanwezig was bij het bewuste gesprek en dat hij beklaagde wel degelijk de cautie heeft gegeven.

De Raad is van oordeel dat in voldoende mate is komen vast te staan dat beklaagde wel de administratie van E voerde en ook de aangiftes heeft gedaan.

Bovenstaande brengt met zich mee dat beklaagde volledig verantwoordelijk is voor zijn handelen. Aan beklaagde moet het doen van onjuiste aangiftes omzetbelasting worden toegerekend en beklaagde moet hiervoor verantwoordelijk worden gehouden. Nader uitgewerkt en samengevat betreft dit (in elk geval) het bewust bij de vennootschap als voordruk opnemen van omzetbelasting in de door beklaagde aan de vennootschap verzonden facturen waarvan beklaagde zelf de omzetbelasting niet heeft afgedragen en het bewust en in strijd met de geldende regels als voordruk opnemen van omzetbelasting in facturen afkomstig van een buitenlandse leverancier waarop geen omzetbelasting is vermeld.

De Raad acht de door beklaagde zelf opgegeven reden voor het verzenden van de meergenoemde creditnota's bedenkelijk. De mededeling van beklaagde kan niet anders worden geduid dan dat de creditnota's geen objectief zakelijk te rechtvaardigen grondslag hebben. Beklaagde heeft verklaard het oogmerk te hebben gehad door het opmaken en verzenden van creditnota's aan betalingsverplichtingen te ontkomen. Daarenboven heeft hij zelfs gelden willen ontvangen waarop hij geen recht had.

De Raad stelt voorts op grond van de verklaringen die beklaagde hieromtrent zelf heeft gedaan vraagtekens bij de moraliteit van beklaagde. De Raad heeft reden om aan te nemen dat de overname van de aandelen in E niet is ingegeven door zakelijke overwegingen maar slechts tot doel had een grote crediteur (in casu F) het nakijken te geven. Sinds de overname heeft de vennootschap geen activiteit meer ontplooid.

Bovenstaand handelen is in strijd met de Nederlandse wet- en regelgeving en is in strijd met de eer en waardigheid van het beroep van belastingadviseur. Beklaagde heeft zijn werkzaamheden niet op een eerlijke, zorgvuldige en behoorlijke wijze verricht en heeft derhalve klachtwaardig gehandeld.

De Raad acht op grond van al het voorgaande het klachtwaardig handelen van beklaagde dusdanig ernstig dat naar het oordeel van de Raad de maatregel van roeyement passend is".

Overwegingen

5.1. Naar het oordeel van de Raad van Beroep heeft de Raad van Tucht een gedegen en juist oordeel gegeven omtrent de voor de uitgesproken beslissing relevante handelingen van appellant. De Raad van Beroep neemt deze beslissing over.

5.2. Bij deze beslissing heeft de Raad van Beroep het volgende in aanmerking genomen. Al hetgeen appelland in beroep aan nieuwe gezichtspunten naar voren brengt, acht de Raad van Beroep ongeloofwaardig. Daar waar in verband met het betrekken van nieuwe stellingen van appelland het bijbrengen van een begin van bewijs verwacht mag worden en dit ook in de rede ligt, blijft hij in gebreke, mede bezien in het licht van hetgeen verweerder gemotiveerd naar voren heeft gebracht.

5.3. De Raad van Beroep rekent in dit verband appelland ernstig aan dat hij, niet alleen omdat hij daartoe op basis van de geldende beroepsregels is gehouden, ter zitting van de Raad van Tucht en ter zitting van de Raad van Beroep niet in persoon dan wel bij gemachtigde is verschenen.

5.4. De Raad van Beroep komt, het vorenstaande in aanmerking nemende, tot de slotsom dat moet worden beslist als volgt.

Beslissing

De Raad van Beroep bevestigt de uitspraak van de Raad van Tucht.

Deze uitspraak is gedaan door mr. dr. J.T. Sanders, voorzitter, mr. ing. H. J. van den Kerkhof RB en A.J. Nieuwenhout MB RB, leden, te Culemborg op 6 april 2017, en is ondertekend door de voorzitter.

Deze uitspraak wordt gezonden aan appelland en verweerder. Een kopie wordt gezonden aan de Raad van Tucht alsmede aan het Bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Culemborg.